

Vad hände sen?

Text: Hanna Sangemark

Personer: Snövit, Askungen, Rödluvan, jägaren (Rödluvans make)

Scen: Snövit står vid sitt fruktstånd på Stora torget i Västerås när Askungen kommer förbi.

Snövit: Askungen! Askungen! Det var då inte i går.

Askungen: Snövit! Att du här på torget står!

Snövit: Ja, man ska ju betala hyran.
Jag bor i huset där borta, i fyran.

Askungen: Men jobba' inte du som hushållerska i nå'n gruva?

Snövit: Nä, jag städa' åt dvärgarna sju, va'.
De jobba' i gruvan men nu är det slut.
Den stängde och dvärgarna kastades ut.
Det var liksom inte längre lönt
nu när stålet skall vara grönt.

Askungen: Ja, nu minns jag var jag har sett dem förstås!
På arbetsförmedlingen i Västerås.
Nu är jag nyfiken, vet du hur det gick?
Om de jobben de sökte fick?

Snövit: Tja, Butter får användning för sitt humör
hos Skolinspektionen som skolinspektör.
Och Glader, i honom var det ju alltid gry;
han har visst börjat spela revy.
Och Trötter, kan inte längre förebrås,
för hans trötthet berodde på en diagnos.
Prosit säljer medicin mot pollen
och Kloker har blivit skolmagister.
Blyger sitter hemma med spelkonsollen
och Toker har blivit statsminister.
Vill du ha ett äpple? Det är bara att ta.
Du behöver inte betala alls.

Askungen: Nej tack, jag tror nog att det är bra.

Snövit: Du är rädd att det ska fastna i din hals...
Jag har faktiskt fått min styvmor att sluta
sin tråkiga vana att äpplen bespruta.
Så du behöver inte vara så fruktofobisk,
för all frukt här är ekologisk,
så jag säljer till och med till aktivister
som Greta Thunberg och miljöpartister.
Nej, vi måste prata mer du och jag.
Nu stänger jag standet för i dag.
Vi går till caféet och tar oss en kopp
av Rödluvans kaffe med hembakat dopp.

Askungen: Rödluvan! Henne har jag inte träffat på år och da'r.
Har hon verkligen caféet kvar?

Snövit: Ja, dagarna i ända, glad i håg

sliter hon bland plåtar och tråg.
Men hennes make, det är en arg en;
han tar fram geväret bara man säger "vargen".
Så Askungen, vad för dig hit idag?
Och var har du mannen din, prinsen?

Askungen: Vi har skilt oss han och jag.
Han fann min styvsyster mer attraktiv
så jag lever numera singelliv.
I början var det jobbigt som satan,
ensam i en etta på Skjutbanegatan.
Men nu mår jag bättre och jag hoppas det syns.
För jag har fått jobb som expedit på Ryms.

Snövit: Ja, du höll ju alltid på att tjata om skor.

Rödluvan: Men är det verkligen de jag tror?

Snövit: Hej Rödluvan, vi vill ha kaffe med dopp.

Rödluvan: Men vad roligt att ni dyker opp.
Askungen, hur är livet i societeten?

Snövit: Hon är frånskild, så hon har lämnat den smeten.

Rödluvan: Nej, vad tråkigt. Men då kan du ju tala ur skägget,
som Håkan Juholt när han lämnade "klägget".
Minns ni hockeymatchen mot HC Andersen-gruppen (el. Bremen-gruppen)?

Askungen: Som vi skulle ha vunnit, om det inte varit för tuppen
som tacklade så att jag åkte in i sargen
och blev allvarligt skadad...

Snövit: ...nu kommer vargen! (*jägaren kommer in med gevär i högsta hugg.*)
Tänk att han går på't varje gång.
Och kommer ut med buller och bång.
Du Rödluvan, han är för rolig din karl.

Askungen: Hon skall va' tacksam, som har honom kvar.

Snövit: Nämen, hörni, vad det är jobbigt att prata på rim.

Alla: Nu går vi tillbaka till bröderna Grimm.